

DIFFERENT VERSIONS OF THE TEN COMMANDMENTS?!

G-d gave the Jewish people the Ten Commandments. Forty years later, Moses restates them, but there are some differences between the two versions. Why?

TEACHER'S MANUAL

JEWISH INSIGHTS

A TASTE OF THE REBBE'S TEACHINGS

PARSHAT YITRO

For sponsorship opportunities, email info@jewishinsights.org

Published and Copyright 2023 by

Shluchim Office International

816 Eastern Parkway, Brooklyn, NY 11213

718.221.0500

5783 - 2023

Founded in 2008 in memory of Rabbi Gabi and Rivky Holtzberg OB" M
Shluchim of the Rebbe to Mumbai India

Contents

A. Two Versions of the Ten Commandments5

The Ten Commandments are written twice in the Torah, in Exodus and Deuteronomy. Surprisingly, there are differences between them. For example, the reason for observing Shabbat given in Exodus is because G-d rested on the seventh day, while in Deuteronomy it is to remember the Exodus from Egypt (Source 1). How is this possible? (Source 2).

The commentaries explain that the differences are rooted in the fact that Deuteronomy was spoken freely by Moses in his own style (Source 3).

Interestingly, the kiddush we recite on Friday night contains both reasons – G-d’s rest on the seventh day and the Exodus from Egypt (Source 4).

B. Different Recognitions.....10

G-d controls the world in two ways: Within nature, revealing how the laws of nature are G-dly; and supernaturally, revealing G-d’s infinite power.

We are commanded to observe the Shabbat to train us to recognize both of these elements. When we observe the Shabbat because G-d created the world in six days and rested on Shabbat, we reinforce our faith that nature was created and is controlled by G-d. When we observe Shabbat to recall the Exodus, we reinforce our belief that we can always pray for a miracle beyond nature.

C. Illuminating the Home.....16

Women were given the special mitzvah of lighting Shabbat candles, which brighten their homes. Just like Sarah’s candles miraculously burned for the entire week (Source 5), so too, every woman has the power to brighten and warm her home the whole week, not just on Shabbat.

Introduction

If the Torah is the ultimate truth, why are there different versions of the Ten Commandments?

An exploration of the different versions of the commandment of Shabbat, which represent a synthesis of divergent paths in our service of G-d.

השיעור לפרשת יתרו

משיחת יום א' פ' במדבר, כ"ה אייר, ה'תשכ"ו
לכינוס נשי ובנות חב"ד תחינה – בלתי מוגה
תורת מנחם ה'תשכ"ו, כרך מ"ו עמוד 407

[לשמיעת השיחה:](#)

A. Two Versions of the Ten Commandments

In the Torah reading of Yitro we read about the greatest event in Jewish history: the giving of the Torah at Mount Sinai. Fifty days after their historic exodus from Egypt, the Jews arrive at Sinai and G-d gives them the Ten Commandments, which becomes the world's most important moral foundation.

It is interesting to note that the Ten Commandments are written twice in the Torah, once in this week's reading and once in Deuteronomy. Deuteronomy, the "repetition of the Torah" is the fifth book of the Torah. This book is essentially a long speech that Moses delivered to the Jews in the five weeks before his passing. In that speech, Moses recalls key episodes in Jewish history and highlights the lessons to be learned from them. Among others, he recalls the giving of the Torah (which took place forty years prior) and repeats the Ten Commandments.

Surprisingly, there are significant differences between the Ten Commandments in Exodus and the version Moses presents in Deuteronomy.

Here are several of them:

Source 1 Exodus, 20:8-11, 14; Deuteronomy 5:12-15, 18

Student's
pg. 3

Deuteronomy's version	Exodus' version	
<p>שָׁמֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כְּאֲשֶׁר צִוְּךָ ה' אֱלֹהֶיךָ. שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלֹאכֶתְךָ. וְיוֹם הַשַּׁבְּעִי שַׁבַּת לַה' אֱ-לֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלֹאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עֹבְדֶיךָ וְאִמְתֶּךָ וּבְהִמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשַּׁבְּעִי עַל כֵּן בָּרַךְ ה' אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֶׁהוּ.</p>	<p>שָׁמֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלֹאכֶתְךָ. וְיוֹם הַשַּׁבְּעִי שַׁבַּת לַה' אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלֹאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עֹבְדֶיךָ וְאִמְתֶּךָ וּבְהִמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשַּׁבְּעִי עַל כֵּן בָּרַךְ ה' אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֶׁהוּ.</p>	<p>הדיבר הרביעי The Fourth Commandment</p>

Observe the Shabbat day by keeping it holy, as the L-rd your G-d has commanded you. Six days you shall work and complete all your labor, but the seventh day is a Shabbat to the L-rd your G-d. On it you shall not do any work, neither you, nor your son or daughter, nor your male or female servant, nor your ox, your donkey or any of your animals, nor any foreigner residing in your towns, so that your male and female servants may rest, as you do. **Remember that you were slaves in Egypt and that the L-rd your G-d brought you out of there with a mighty hand and an outstretched arm.** Therefore G-d has commanded you to observe the Shabbat day.

Remember the Shabbat day by keeping it holy. Six days you shall work and complete all your labor, but the seventh day is a Shabbat to the L-rd your G-d. On it you shall not do any work, neither you, nor your son or daughter, nor your male or female servant, nor your animals, nor any foreigner residing in your towns. **For in six days G-d made the heavens and the earth, the sea, and all that is in them, but he rested on the seventh day.** Therefore G-d blessed the Shabbat day and made it holy.

וְלֹא תַחְמֹד אִשְׁתּוֹ רֵעֶךָ וְלֹא תַתְאָוֶה בֵּית רֵעֶךָ, שְׂדֵהוּ, וְעַבְדוֹ וְאִמָּתוֹ שׂוֹרוֹ וְחֲמֹרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ.

You shall not covet your neighbor's wife. **You shall not set your desire on your neighbor's house** or land, his male or female servant, his ox or donkey, or anything that belongs to your neighbor.

לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ לֹא תַחְמֹד אִשְׁתּוֹ רֵעֶךָ וְעַבְדוֹ וְאִמָּתוֹ וְשׂוֹרוֹ וְחֲמֹרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ.

You shall not covet your neighbor's house. You shall not covet your neighbor's wife, or his male or female servant, his ox or donkey, or anything that belongs to your neighbor.

הַדִּיבֵר הָעֲשִׂירִי
The Tenth
Commandment

It's important to note that these variances aren't just semantics - some of them have practical ramifications. For example, "Remember the Shabbat" (Exodus) tells us we need to remember Shabbat by reciting kiddush and havdalah, but "observe the Shabbat" (Deuteronomy) means abstaining from creative labor and activities which disturb the Shabbat rest.

Similarly, in the Tenth Commandment: In Exodus we are warned not to "covet," not to do any act to obtain something that belongs to someone else. In Deuteronomy, we're also prohibited from "desiring" the object, even in our hearts alone.

Why Did Moses Repeat a Different Version?

This raises a question: If Moses repeated G-d's words faithfully and accurately 40 years before, where do these variations come from?

Source 2 Ibn Ezra, Exodus, 20:1

Student's This chapter poses difficult questions ... We first
pg. 5 read the chapter of Yitro and then the chapter of Va'etchanan, and we notice several differences in the Ten Commandments.

The first text says "Remember ..." and the second says "Observe ..."

The most difficult question of them all is that first it gives the Creation in six days as the reason for the Shabbat, continuing "Therefore, G-d blessed the Shabbat," but these verses aren't written the second time. Instead, a different reason is given, "Remember that you were slaves in Egypt," concluding, "Therefore G-d has commanded you to observe the Shabbat day..."

The first [retelling] says "Do not covet your neighbor's house," while the second says "Do not set your desire on your neighbor's house."

יש שאלות קשות בפרשה הזאת... והנה אנחנו קראנו זו הפרשה שהיא פרשת וישמע יתרו ראשונה ופרשת ואתחנן שניה, והנה ראינו כי מתחלת זכור עד סוף עשרת הדברים שינוי בכמה מקומות.

בראשונה זכור ובשנית שמור...

והקשה מכל אלה, כי בראשונה כתוב טעם שבת כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ. ואמר עוד על כן ברכ ה' את יום השבת, ואלה הפסוקים אינם כתובים בשנית, רק טעם אחר, וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ואמר באחרונה על כן צונו ה' אלהיך לעשות את יום השבת...

בראשונה כתוב לא תחמוד בית רעך ואילו בשנית נאמר עוד לא תתאוה בית רעך.

Some of the variances have explanations, like the famous teaching of the sages: “Remember’ and ‘Keep’ were said in one utterance,” meaning that at Sinai G-d miraculously said both words simultaneously, a’nd each version in the Torah chose one word to repeat.

This explanation, like others given for some of the other differences, doesn’t sufficiently answer all the differences between the versions.

A Free Description, Not a Literal One

Ibn Ezra and Ramban explain that the differences are rooted in a major difference between the first four books of the Torah and the fifth, Deuteronomy. As we mentioned, Deuteronomy contains Moses’ words to the Jewish people in his final speech. In that speech, Moses repeats the Ten Commandments in his own words with slight variations from the original language.

The proof for this idea that Moses spoke freely can be seen in the phrases “as your G-d commanded you,” and “Therefore your G-d commanded you,” commonly seen in Deuteronomy. G-d certainly didn’t speak about Himself in third-person. These variations can be understood in the context of these being Moses’ own words,.

(It’s important to emphasize that all of Deuteronomy is G-d’s words and Moses certainly didn’t make it up. Distinct from the rest of the Torah, however, the language and format of the text is Moses’ own style.)

Source 3 Nachmanides, Introduction to Genesis

Student’s
pg. 5

Do not be challenged by Deuteronomy where Moses speaks for himself: “I beseeched G-d” (Deuteronomy 9:26). For at the beginning of the book (Deuteronomy 1:1) it states: “These are the words which Moses spoke to all of Israel,” meaning that it is recording the words as they were said.

However, it is certain that the entire Torah from the beginning of the Book of Genesis until the end was told to Moses by G-d, as Jeremiah (36:18) states: “From His mouth He told me all these words and I write them on paper with ink.”

וְאֵל יִקְשֶׁה עֲלֶיךָ עֲנִינוּ מִשְׁנֵה
הַתּוֹרָה שְׁמַדְבָּר בְּעַד עֲצָמוֹ:
”וְאֶתְחַנֵּן” (דְּבָרִים ג, כג),
”וְאֶתְפַּלֵּל אֶל ה’ וְאָמַר” (דְּבָרִים
ט, כו), כִּי תַחֲלֵת הַסֵּפֶר הַהוּא
(דְּבָרִים א, א): ”אֵלֶּה הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל”,
וְהִנֵּה הוּא כְּמִסְפֵּר דְּבָרִים בְּלִשׁוֹן
אֲמָרָם...

אָבֵל זֶה אֲמַת וּבְרוּר הוּא שְׁכָל
הַתּוֹרָה מִתַּחֲלַת סֵפֶר בְּרֵאשִׁית
עַד לְעֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל נֶאֱמָרָה
מִפִּי שֶׁל הַקַּב”ה לְאֲזִינוּ שֶׁל
מֹשֶׁה, כְּעֵינֵינוּ שְׁנֵאֱמַר לְהִלָּן
(יְרַמְיָהוּ לו, יח): ”מִפִּי יִקְרָא אֵלַי
אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וְאֲנִי כֹתֵב
עַל הַסֵּפֶר בְּדִיּוֹ”.

A Synthesis of the Two Versions

Interestingly, the kiddush we recite on Friday night contains both reasons for Shabbat—G-d's rest and remembering the exodus from Egypt.

Source 4 Siddur, Shabbat Evening Kiddush

Student's Blessed are You, L-rd our G-d, King of the
pg. 6 universe, who has made us holy with His commandments, has desired us, and has given us, in love and goodwill, His holy Shabbat as a heritage, **in remembrance of the work of Creation; the first of the holy festivals, commemorating the Exodus from Egypt.** For You have chosen us and sanctified us from among all the nations, and with love and goodwill given us Your holy Shabbat as a heritage. Blessed are You L-rd, who makes the Shabbat holy.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְרָצָה בָּנוּ, וְשַׁבַּת קִדְּשׁוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרַצוֹן הִנְחִילָנוּ, זְכוֹרוֹן לְמַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית, תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי
קִדְּשׁ, זְכוֹר לְיִצְיַאת מִצְרַיִם. כִּי
בָנוּ בְּחֵרְתָּ, וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל
הָעַמִּים. וְשַׁבַּת קִדְּשָׁךְ בְּאַהֲבָה
וּבְרַצוֹן הִנְחִילָתָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.

B. Different Recognitions

In this address, the Rebbe opens a window into a deeper understanding of the fourth commandment—Shabbat. Each version alludes to a different mode with which G-d engages with the world.

>> The Rebbe

Natural and Miraculous Life

Student's The Torah is the foundation for the
pg. 7 lives of the Jewish people, in all their details. It is therefore clear that it contains everything necessary for life. There are two general patterns of life: there is the regular natural process of life—where no extraordinary forces are apparent—and there are also extraordinary events, in which supernatural forces are apparent, and Divine providence is revealed.

כיון שהתורה היא היסוד של כל חיי בני ישראל בכל פרטיהם, הרי מובן שהיא כוללת את כל הדרוש לסדר החיים, שנחלק בכללות לשני אופנים: ישנו סוג חיים שמתבטא בדברים רגילים, יום-יומיים, שנחשבים למאורעות טבעיים, שבהם לא ניכרת השפעה של כוחות מיוחדים; וישנו סוג של מאורעות בחיים שבהם מתבטאת הנהגה בלתי רגילה, על-טבעית, שמושפעת מכוחות מיוחדים - התגלות של השגחה פרטית.

Every person has two different types of days in their life. There are regular days, when everything follows a standard and natural process. There are no great tragedies, and also not great miracles. But then there are also days where everything is extraordinary and supernatural. It is apparent that a hidden hand is at work. Unusual things occur, either positively or otherwise.

Student's These two patterns of life are referred
pg. 7 to in classic sources as natural conduct and miraculous conduct. There is the natural way through which G-d runs the world, in a cyclical form, day after day and year after year. Then there is the supernatural mode, the miracles G-d works for those that are worthy

שני דרכי החיים הנ"ל נקראים בספרים¹ הנהגה טבעית והנהגה נסית: הנהגה שהקב"ה מנהיג את העולם בדרך הטבע שחוזרת ונשנית יום אחרי יום ושנה אחרי שנה; והנהגה שלמעלה מהטבע, שהם הנסים שמראה הקב"ה לאלו שראויים לכך. ואף שאין זה מאורע

1) ראה עקידה פ' בא עה"פ החודש ג' (שער לה). הובא ונת' באוה"ת בראשית יח, ב ואילך. ועוד.

Student's
pg. 7

of them. While miracles aren't a regular daily occurrence, when we contemplate our lives deeply we can all recognize and feel the miraculous element. We hope that G-d will continue to steer us - with both the natural path and the miraculous path - in a positive way, with joy and content.

There are two general ways in which G-d conducts the world: natural and miraculous. Natural - the regular path, and miraculous - extraordinary conduct.

When the world is functioning in its natural way, the Divine energy that sustains the world is concealed. This allows for the mistaken impression that the world exists independently of the Divine energy. By contrast, when a miracle occurs G-d's hand is apparent to all, and the Divine energy is revealed.

In order to fulfill the purpose of creation and reveal G-d's greatness, both of these forms of conduct - natural and miraculous - are required. The goal of natural conduct is to reveal how G-d invests Himself into this world, and show how all of existence reflects G-dliness, even the laws of nature. The goal of miraculous conduct is to reveal the infinite power of G-d, and show how He is completely beyond our world and overrides all of its natural laws.

Natural Mitzvot And Miracle Mitzvot

Student's
pg. 8

This distinction also exists in the realm of mitzvot. There is one type of mitzvah that focuses on reminding us that nature comes from G-d and is controlled by Him. A second type of mitzvah focuses on strengthening our belief that G-d shows miracles when necessary, and relates to the Jewish people in a supernatural way.

There are also mitzvot that contain both elements, and both point to G-d's control of nature as well as remind us of His supernatural conduct, showing kindness to the Jewish people in a supernatural way.

יום-יומי, הנה על ידי התבוננות עמוקה בחיי היום-יום, יכול כל אחד להכיר ולהרגיש בחייו גם את ההנהגה הנסית, מתוך תקווה שהקב"ה ימשיך להנהיג אותנו הן בהנהגה טבעית והן בהנהגה נסית, באופן טוב, ובשמחה וטוב לבב.

חלוקה זו קיימת גם בתורה והמצוות, שיש בהן שני סוגים: יש מצוות שתוכנן להזכיר ליהודי שידע שהנהגה טבעית וכל הענינים הטבעיים באים ומונהגים מהקב"ה, ויש מצוות שסגולתן מתבטאת בחיזוק ההכרה העמוקה שבעת הצורך מראה הקב"ה נס, ומתנהג עם בני ישראל בכלל בדרך שלמעלה מהטבע.

אך יש מצוות שכל אחת מהן כוללת ומורה על שני אופני הנהגת הקב"ה בעולם - הן ההכרה שהנהגה הטבעית היא בידיו של הקב"ה, והן תוקף הזיכרון על הנהגה נסית, שהקב"ה מראה את חסדיו לבני ישראל באופן שלמעלה מהטבע.

We need to train ourselves to see things for what they are and reach the right conclusions. We need to examine the wonders of creation and its incredible natural laws and understand that G-d created nature, and manages it so perfectly. A person who experiences a miracle that abrogates the laws of nature needs to contemplate this and fortify his faith that this is the hand of G-d at work, because G-d occasionally displays his power to override nature on behalf of the Jewish people.

Some of the mitzvot were given to us for this purpose, to train us to look at the world with the correct perspective.

Student's
pg. 8 The commandment of Shabbat is one of these mitzvot, containing a practical lesson regarding both forms of Divine conduct.

אחת מהמצוות הללו היא מצוות שבת שכוללת הוראה ומוסר-השכל בשני האופנים הנ"ל כדלהלן.

Shabbat - The Creation Of Nature

Student's
pg. 9 The mitzvah of Shabbat is one of the Ten Commandments, which are stated twice in the Torah. In the first version of the Ten Commandments, the Torah explains the reason for the mitzvah of Shabbat: "For in six days G-d made the heavens and the earth . . . but he rested on the seventh day." When we follow G-d's instructions, and, after working for six days, we observe the seventh day as a Shabbat for G-d, this strengthens our faith and understanding that our world isn't an independent reality, G-d forbid, but rather a world created by G-d over six days, followed by a seventh day of rest.

Thus, the theme of Shabbat is G-d's ownership over the natural process.

מצות שבת היא חלק מעשרת הדברות, שנאמרו בתורה פעמיים. בפעם הראשונה - בפרשת יתרו - מבארת התורה את הטעם של מצוות שבת: "כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ... וינח ביום השביעי"², ולכן, כאשר יהודי מקיים את מצות השבת כפי שציווה הקב"ה, שלאחרי ש"ששת ימים תעבוד" יהיה "יום השביעי שבת לה' אלקיך"³, על ידי שמירת קדושת השבת כפי רצון ה' - אזי מתעוררת ומתחזקת אצלו האמונה וההכרה השכלית שהעולם אינו מציאות בפני עצמו חס ושלום, אלא הקב"ה בראו ומנהיגו באופן של ששת ימים של בריאה ויום שביעי של שבת.

נמצא, שתוכן ענין השבת הוא - הבעלות של ההשגחה העליונה בשייכות להנהגה טבעית.

Shabbat - Beyond Nature

Student's pg. 9 However, in the Torah's second retelling of the Ten Commandments a different reason is given for the observance of Shabbat: "Remember that you were slaves in Egypt and that the L-rd your G-d brought you out of there with a mighty hand and an outstretched arm. Therefore G-d has commanded you to observe the Shabbat day." Accordingly, Shabbat serves as a reminder for us that G-d took us out of Egypt with miracles, in a supernatural manner, so that we would be free from Pharaoh and all earthly limitations, and eternal servants of G-d.

Student's pg. 10 The miraculous exodus from Egypt and our status as servants of G-d are commemorated by our abstinence from work on Shabbat, and by our sanctification of the day through the positive mitzvot associated with it. Through doing so we express our knowledge and constant awareness of the critically important fact that G-d continues to guide the Jewish people in a supernatural manner, just like He did during the Exodus.

ואילו בפרשת ואתחנן⁴ - שבה חוזרים ונשנים עשרת הדברות - נאמר "וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויוציאך ה' אלקיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך ה' אלקיך לעשות את יום השבת", היינו, שיום השבת מזכיר לבני ישראל שהקב"ה הוציא אותם ממצרים על ידי מעשי נסים, בדרך שלמעלה מהטבע, כדי שיהיו (בני חורין מפרעה מלך מצרים בזמנו, וגם מכל הגבלות העולם בכל זמן, ויהיו) עבדים להקב"ה לעולם.

החירות הנסית ממצרים והעבדות להקב"ה, מתבטאות בכך שיהודי שומר את השבת, על ידי שמונע את עצמו מעשיית דבר האסור, ומקדש את עצמו על ידי המצוות שצריך לקיימן ביום זה. בכך מראה יהודי את ידיעתו וזיכרונו התמידי והמוכרח לחייו, שגם עתה מנהיג הקב"ה את בני ישראל בהנהגה נסית, למעלה מהטבע, כמו ביציאת מצרים.

When we observe Shabbat commemorating G-d taking us out of Egypt we certainly remember the great miracles of the ten plagues and the splitting of the sea during the exodus. This strengthens our faith that when we are in need we can always turn to G-d and ask for a supernatural miracle.

Recognizing G-d Within Nature

Student's On the one hand, Shabbat needs to underline the understanding that the natural process of the world is in fact an act of G-d, Who is constantly creating and sustaining the universe and all it contains.

pg. 10

כלומר: מצד אחד, צריך יום השבת להחדיר אצל יהודי את התודעה וההכרה שגם הנהגת העולם בדרך הטבע היא לאמיתו של דבר השגחה פרטית של הקב"ה, שבורא ומהווה תמיד את העולם בכל פרטיו.

Recognizing G-d as Above Nature

Student's On the other hand, Shabbat needs to underline the constant awareness that it wasn't only during the Exodus that G-d displayed miracles and now we are slaves to our surroundings and subject to earthly laws, like the other nations of the world. We must remember that when G-d took us out of Egypt He said "they are my servants - not servants to other servants." We are servants to G-d alone, and are not at all subject to the authority of others that are themselves servants. Shabbat is intended to serve in our lives as a reminder and guidepost that when we encounter a conflict between worldly conventions and G-d's commands as recorded in the Code of Jewish Law, we are G-d's servants. We are only subject to G-d's control, and he always relates to us in a supernatural manner.

pg. 10

Student's
pg. 11

מצד שני, צריך יום השבת להחדיר אצל יהודי את הזיכרון התמידי וההכרחי, שלא רק ביציאת מצרים הראה הקב"ה נסים, ואילו עכשיו הננו עבדים חס ושלום לסביבה, כמו אומות העולם, שנתונים תחת מרות חוקי העולם, גם אם אינם בהתאם לציווי התורה ומנוגדים אליה, אלא צריך לזכור שכשם שביציאת מצרים אמר הקב"ה "עבדי הם"⁵, "ולא עבדים לעבדים"⁶, היינו, שבני ישראל הם עבדים אך ורק להקב"ה, ולחלוטין אינם תחת מרותם של אלו שבעצמם אינם אלא עבדים, כך צריך יום השבת לשמש בתור זיכרון והוראה יום-יומיים, שכאשר יהודי פוגש מצב של ניגוד בין דרישת העולם לציווי התורה בשולחן ערוך - אזי "עבדי אתם!" רק בעלותו של הקב"ה שולטת על יהודי; והנהגתו של הקב"ה עם בני ישראל היא תמיד למעלה מהטבע, הנהגה נסית מופלאה.

Student's When we have this mindset, the Shabbat
pg. 11 will certainly be restful. Shabbat is the source of blessing for the entire week, so through observing Shabbat properly the entire week is infused with holiness and blessing.

ואז ברור הדבר שתהיה לו שבת מנוחה.
והרי שבת הוא יום ש"מיניה מתברכין
כולהו יומין", כך, שעל ידי קיום מצוות
שבת כדבעי, מתברכים מהשבת כל ימי
השבוע בקדושה וברכה.

The two reasons for Shabbat observance express the dichotomy we must all live with. We need to recognize that G-d created nature and continues to sustain it. At the same time we also need to recognize that we are not limited by nature. Whenever there is a situation in which worldly conventions appear to prevent us from acting properly, we are capable of transcending nature.

C. Illuminating the Home

>> The Rebbe

Lighting Shabbat Candles

Student's As discussed in the past, the
pg. 12 preparations for Shabbat begin before the day arrives.

A few minutes before the arrival of Shabbat we need to light Shabbat candles and bring light into the still mundane world. On this light we pronounce the blessing "He sanctified us with His commandments and commanded us to light the holy Shabbat candle." The Shabbat candles illuminate our homes and provide light for the entire week which follows, and from our homes this light needs to spread to our surrounding environment.

The Shabbat candles must be kindled before Shabbat begins, while the world is still in a mundane state. This act expresses the concept of Shabbat, that through G-d's mitzvah we have the ability to transform a dark and troubled home into a bright and holy place, filled with physical and spiritual happiness.

כמדובר בהזדמנות קודמת⁸ - ההכנה והכניסה לשבת מתחילות לפני התחלת המעט-לעת של יום השבת:

דקות אחדות לפני כן - צריך להדליק נרות שבת, ולהכניס אורה בעולם שהוא עדיין חולין. ועל אורה זו מברכים "אשר קדשנו במצוותיו וצונו להדליק נר של שבת קודש". נרות שבת צריכים להאיר בביתו של יהודי, באופן שמיום השבת נעשים מוארים לאחרי זה גם ימות החול; ומביתו של היהודי צריכה האורה להתפשט בכל הסביבה.

ובהכרח שמצוות נרות שבת היא בזמן הכנסת השבת, כדי להאיר גם את החולין. ובזה מתבטא גם תוכן ענין השבת: בכוחו של יהודי לפעול - על ידי מצוות הקב"ה - שגם בית שמצד עצמו יכול להיות חסר בו חס ושלום האורה הדרושה, יהפוך לבית מואר וקדוש, שמח ומאושר בגשמיות וברוחניות.

Student's pg. 13 The ruling of the Code of Jewish Law—based on the Mishnah and Talmud—is that this mitzvah is entrusted primarily to women. It is the role and privilege of Jewish women to welcome the light and holiness of Shabbat, and to infuse the rest of the week with this light.

ועל פי פסק דין השולחן ערוך⁹, על יסוד הוראת המשנה והגמרא¹⁰ - נתן הקב"ה מצוה זו בעיקר לנשים, כך, שזהו התפקיד והזכות שניתן לאישה בישראל, שתוכל לפעול את ההכנה והכניסה של אור וקדושת השבת, באופן שיומשך ויאיר בכל ימות החול.

Women are the mainstays of the home, and they have the important role of kindling the Shabbat candles and bringing holiness into the home, for Shabbat and the week beyond.

Shabbat Candles Illuminate The Week

Source 5 Midrash, Bereshit Rabbah 60:16

Student's pg. 13 As long as Sarah lived, her candle burned from one Friday night to the next. When she passed away, the candle ceased to burn; and when Rebecca came it returned.

כָּל יָמִים שֶׁהֵיְתָה שָׂרָה קִיָּמַת הָיָה
נֵר דֹּלֵק מִלֵּיל שַׁבָּת וְעַד לֵיל
שַׁבָּת, וְכִינּוּן שְׂמֵתָהּ פָּסַק אוֹתוֹ
הַנֵּר, וְכִינּוּן שַׁבָּאת רִבְקָה חֲזָר.

>> The Rebbe

Student's pg. 13 This is also the lesson we can derive from the Midrash about Sarah, our first matriarch. When Sarah kindled her Shabbat candle on Friday, it burned all week until the next Friday, even though its oil was only enough for a few hours. This was possible due to Sarah's great righteousness and good deeds.

וזהו גם הלימוד והמוסר-השכל מסיפור חז"ל במדרש¹¹ אודות הראשונה מאמותינו (שרה, רבקה, רחל ולאה): כאשר שרה אמנו הדליקה ביום שישי נר שבת, הנה למרות שכמות השמן היתה מספיקה לדלוק רק במשך השעות הדרושות בשבת, דלקו הנרות והאירו עד לערב שבת הבא. דבר זה היה בכוחה בגלל גודל צדקותה ומעשיה הטובים.

(11) ב"ר פ"ט, טז. הובא בפרש"י עה"ת חיי שרה כד, סז.

(9) טושו"ע (ואדה"ז) או"ח סרס"ג ס"ג (ס"ה).
(10) שבת לא, ב ואילך.

The first Jewish woman in history to light Shabbat candles was our matriarch Sarah. Her candles miraculously lasted all week.

Student's
pg. 14

Every Jewish woman is a daughter of our matriarchs, Sarah, Rebecca, Rachel and Leah. This means that every Jewish woman has inherited this supernatural power that, through lighting Shabbat candles with a blessing, the light and warmth of Shabbat will not only be present over the course of Shabbat, but will also infuse the entire week until the next Friday night, when the candles will be kindled again with additional holiness, light, and warmth.

וההוראה מזה: כל אישה בישראל נקראת בת שרה, רבקה, רחל ולאה, והיינו, שכל אישה בישראל יש לה בירושה כוח על-טבעי זה, שכאשר היא מדליקה נרות שבת בברכה - שהקב"ה קידשה בציווי זה ונתן לה את הכוח הדרוש לזה - יומשכו אור וחום השבת לא רק במשך יום השבת, אלא ילוו ויחדרו גם את כל ימי השבוע עד ליום שישי הבא, שאז תחזור ותדליק נרות שבת מתוך קדושה מיוחדת, תוספת אור וחום.

As a descendant of Sarah, every Jewish woman has the ability to bring light into her home through the Shabbat candles, and extend that spiritual light throughout the week, until the next Shabbat.

As mentioned above, Shabbat observance illuminates our home and life in both their parts: our regular natural lives, and also our extraordinary events. In both of these regards we are guided and protected by G-d, the Guardian of Israel.

וכאמור לעיל, שעל ידי זה נעשים ביתו ואורח חייו של היהודי מוארים בשני האופנים: הן במאורעות היום-יום והן הרגילים והטבעיים, והן במאורעות שאינם רגילים - בכל אחד משני האופנים, מונהג היהודי ומוגן על ידי הקב"ה, "שומר ישראל"¹².

When we all transform our home into a sanctuary for G-d, a home in which the weekdays are also infused with the holiness of Shabbat and the festivals, G-d will grant us constant protection. We will then be led to the bright day of the true and complete redemption by Mashiach, speedily in our time.

ועל ידי זה שכל אחד מישראל הופך את ביתו למשכן ומקדש להקב"ה, בית שבו שורה הקב"ה - "ושכנתי בתוכם"¹³, "בתוך כל אחד ואחד"¹⁴ - בית שבו גם ימות החול מתעלים בעילוי ובקדושה של שבת ויום טוב, אזי יגן עלינו הקב"ה בכל הזמנים, ויוליכנו עד ליום המואר של הגאולה האמיתית והשלימה, במהרה ממש, על ידי משיח צדקנו.

משיחת יום א' פרשת במדבר, כ"ה אייר, ה'תשכ"ו
לכינוס נשי ובנות חב"ד תחינה - בלתי מוגה
תורת מנחם ה'תשכ"ו, כרך מ"ו עמוד 407